

Jeg har fått innbydelse til flaggheising og påfølgende frokost i Oslo Rådhus. Det går opp for meg at 6. februar snart er her. Da skal Samefolkets dag markeres. Det er Oslo kommune som inviterer ved denne anledning. Pent antrekk står det nederst på kortet. Oppvarmingen til 6. februar begynner med en samisk vinterfestival i Oslo. Åpningskonserten med Mari Boine på kvelden – torsdag den 2. februar kan være et høydepunkt. Les mer om festdagen og festivalen.

6. februar er blitt en offisiell dag i Kongeriket. Det er den dagen TV-studiet kan være pyntet med et samisk flagg. Kanskje dukker en person i kofte opp i forkost-TV, for å svare på ...hva betyr denne dagen for samene???

Jeg satt en gang i den stolen som gjest. Det hvilte en aura av noe som nærmest lignet plikt over seansen, fra deres side og fra min. Datoen er til minne om en kvinnelig politisk aktør, Elsa Laula Renberg, og det hun fikk i sving ved å innkalle til det første nordiske samemøtet. Jaha, greit nok det..

I år er det Samelandsikonet Ole Henrik Magga som skal holde festtalen foran rådhuset, og joike for dagen. Da dukker det kanskje opp en eller annen reporter, for Magga er det nærmeste vi har en avgått "statsmann", siden han har vært Sametingspresident i to perioder, og så er han også professorkjendis og leder for Urbefolkningsarbeidet i FN, hva nå enn det kan gi av resultater.

Det er ikke lett å være taler for store anledninger og jeg har hørt en del både rørende og rørete taler på denne dagen. For offisiell flaggheising med høytidelig tale og avsynging av nasjonalsang er heftige saker for en crazy sjaman. Men siden Sameland er en sprø spire, må man, må jeg, liksom støtte opp om et sereminiell som ligger et stykke unna mitt hjerte...takke meg til vill joik mot politiet i Stilla i de heftige årene 1979-80-81, eller først og fremst stemningen i en trommesirkel som er i harmoni..

I tillegg pleier været å svi. Tatt i betraktning at talene kan være sure, så har jeg ikke alltid kost meg. Som folk har vi liten erfaring med arrangementer som dette. På denne tiden av året er det

ikke like lett å skape en lys, mild og god ramme om utearrangementer som på 17. mai.

Tidligere lurte jeg på hvorfor de ikke valgte 21. juni som dag. Nå er jeg glad for det. For jeg innstifter den dagen som Sjamanenes dag, den dagen vi alle kan hylle naturens kraft når den er på det høyeste her på vår nordlige hemisfære.

Men tilbake til 6. februar. jeg skal ikke være gledesdreper. Bevares, jeg er villig til å ta imot nye erfaringer og håper jeg slipper å gremme meg denne gangen utenfor Oslo rådhus, huset med sine to brunosttårn.

Tilbake til vinterfestivalen som trekker det hele i gang.

Konserten med Mari Boine er omtalt.. Hun kommer med to musikere og en poet. Pur beskjedenhet tillater meg ikke å nevne navnet på poeten.

For å sikre seg plass, er det tryggest å forårsbestille billett:.

mamyr@online.no

Festivalen omfatter mye mer, kunstutstillinger, filmfremvisning, fester og andre konserter, og er spredd på forskjellige arenaer, som Samenes Hus i Akersgata, Norsk Folkemuseum, Fabrikken i Nedregate og også med gudstjeneste i Domkirken.

Fredag kveld er det samefest i Fabrikken i Nedregate, med musikk fra forskjellige band.

Lørdag den 4. er i joikens tegn. Blant annet er det et seminar om joikens plass og funksjon i det samiske samfunnet. Dette skjer kl.15. Seinere på kvelden kan man høre live joik med Inga Juuso.

Inga er fylkesjoiker i Troms og har stor cred. Hun er den samiske artisen jeg vet om med mest joik i stemmen. Det var hun som introduserte meg til joiken en gang på 70-tallet, da hun gikk på journalistikolen her i byen og jeg var en fremadstormende journalist i VG.

It took me beyond the ordinary, far beyond...

Søndagen byr på gudstjeneste i Domkirken og kulturprogram på Norsk Folkemuseum.

Der skjer noe gledelig. En utstilling med Arvid Sveens fotografier, kalt "Mytisk landskap", skal åpnes. Det er bilder av hellige steder i Sameland.

Dette er en enestående dokumentasjon av spesielle steder i fri natur, kultsteder med sjamanistisk tilknytning.

På et bilde av en hellig stein nord for Kautokeino oppdaget jeg til min glede at en bergkrystall jeg en gang hadde satt der, var med på bildet. Se etter Simma Sieidi ved Buljojavri, eller Sieidjavri, som han kaller det.

Arvid Sveen sår bak boken "Mytisk landskap", tidligere anbefalt her på Sjamansonen.

Hele programmet finnes på: www..samiskhus-oslo.no

Ailo Gaup